

32

PORTALUL MAGIC

VIDRELE-DE-MARE

de Mary Pope Osborne

Ilustrații de AG Ford

Traducere din limba engleză de Mihaela Pogonici

Editura Paralela 45

Caprius

Prolog	9
1. Scufundări?	13
2. Barca lui Bob	24
3. Răsărit cu vidre-de-mare	35
4. Paradisul	45
5. Varec! Mă înece!	54
6. Ne pare rău!.....	62
7. Un rechin-leopard?	70
8. Să mergem!.....	79
9. La revedere, prieteni!.....	88
10. O lume acvatică minunată	98

Jack

PRENUME: Jack

VÂRSTA: 9 ani

DOMICILIU: Frog Creek,
Pennsylvania, SUA

CARACTERIZARE: serios și studios, iubește foarte mult cărțile, pe care le citește cu nesăț; asta îl ajută de foarte multe ori să iasă din situații periculoase.

Annie

PRENUME: Annie

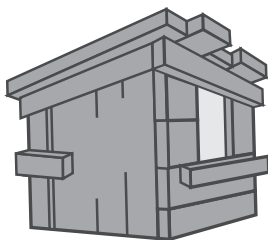
VÂRSTA: 8 ani

DOMICILIU: Frog Creek,
Pennsylvania, SUA

CARACTERIZARE: curioasă și zburdalnică, nu ratează nicio ocazie de a-și atrage fratele în aventuri, fără să-i pese de pericole; comunică foarte bine cu animalele.

Prolog

Într-o zi de vară, în Frog Creek, Pennsylvania, o căsuță misterioasă apare într-un copac din pădure.

Un băiat pe nume Jack și sora lui, Annie, au urcat în ea și au descoperit că era înțesată de cărți. Copiii și-au dat seama că această căsuță este magică: îi putea purta în locurile

descrie în cărți. Tot ce aveau de făcut era să pună degetul arătător pe o imagine și să-și dorească să ajungă acolo.

Cu timpul, au aflat că această căsuță îi aparține zânei Morgan, o bibliotecară magică de pe timpul regelui Arthur, care călătorește în timp și spațiu pentru a strânge cărți.

În cea mai recentă aventură a lor, Jack și Annie au călătorit în Africa de Sud, unde i-au întâlnit pe rangerii care protejează rinocerii pe cale de dispariție. Apoi au ajuns pe insula Galápagos din Oceanul Pacific, unde au ajutat armata să salveze țestoasele gigantice aflate în pericol. Apoi căsuța fermecată i-a purtat tocmai în Mongolia, într-o rezervație naturală, unde au ajutat la salvarea unei specii rare de cai sălbatici. Acum sunt pe cale să-i cunoască pe eroii care încearcă să salveze o altă specie pe cale de dispariție.

Drum bun!

1

Scafurdări?

— Chiau-chiau-chiau!

Jack se ridică în capul oaselor și privi buimac prin camera întunecată.

— Chiau-chiau-chiau!

Ușa se deschise și dădu buzna Annie, sora lui.

— Ai auzit? întrebă ea.

Era deja îmbrăcată.

— Ce e? spuse Jack, încă buimac.

— E un pescăruș! M-am uitat pe geam și l-am văzut sub felinarul de pe stradă. Nu e o pasăre de pe la noi!

— Ești sigură? întrebă Jack, frecându-se la ochi.

— Absolut sigură, răspunse Annie. Pescărușii trăiesc pe coasta Oceanului Pacific.

— Și atunci ce cauți aici? întrebă Jack.

— Ne cheamă la căsuța din copac! zise Annie. Hai, îmbracă-te repede! Ne vedem pe verandă. Și nu-i trezi pe mama și pe tata.

— Așteaptă, trebuie să... începu Jack.

Dar Annie se strecurase deja afară din cameră înainte ca el să-și termine propoziția.

— ...mă îmbrac, mormăi el în barbă.

Jack sări din pat și se îmbrăcă cu o pereche de blugi, un tricou și un hanorac. Luă

lanterna din sertar, apoi coborî scările în vârful picioarelor.

Annie îl aștepta pe verandă. Aerul era umed și răcoros în lumina cenușie a zorilor.

— Chiau-chiau-chiau!

Sub felinarul de pe stradă stătea o pasăre mare, albă, cu aripi gri și cioc galben.

— Bună! șopti Jack.

— Suntem gata de plecare, spuse Annie către pasăre.

Pescărușul își luă zborul și o porni către pădure.

Jack și Annie o luară la fugă după el. Alergară pe trotuar și traversară strada. Jack aprinse lanterna, iar fasciculul ei le lumină drumul printre copaci. Pădurea era

tăcută. Când ajunseră la cel mai înalt stejar,
pescărușul mai scoase un țipăt:

— Chiau-chiau-chiau!

Pasărea era cocoțată pe acoperișul căsuței
fermecate!

— Venim! strigă Annie.

Fetița apucă scara de frânghie și începu
să se cațăre, urmată de Jack. Urcară în că-
suță. Jack îndreptă fasciculul lanternei spre
podea.

— Uite-l, spuse el.

Lumina se opri asupra unei foi de hârtie
împăturite.

— Mesajul de la zâna Morgan.

Annie ridică hârtia și citi cu voce tare po-
ezia trimisă de zâna din Camelot:

*Căutați-vă o slujbă pe o barcă,
Când veți ajunge-n Monterey.
O față cu mâini o să vă-nvețe
Cum să vă câștigați banii cu temeii.*

*Îmbrăcați în costume de scafandri,
Cereți ajutorul unui marinar:
Spuneți-i: «Adunăm aricii mov de mare
Ce trăiesc în pădurile de varec, în larg.»*

*Munciți din greu la slujba voastră,
Dar nu aceasta-i misiunea-adevărată.
O prietenie rară e ținta voastră
În această expediție minunată.*

— Scafandri? repetă Jack. Zâna se așteaptă să facem scufundări?

— Așa se pare.

— Dar ca să fii scafandru trebuie să faci un antrenament serios.

— Stai puțin, să vedem...

Annie privi din nou spre hârtie și mai citi o dată:

*O față cu mâini o să vă-nvețe
Cum să vă câștigați banii cu temeii.*

— „O față cu mâini“? întrebă Jack. N-are niciun sens. Ce-o fi însemnând?

— Habar n-am, zise Annie. Ei, măcar știm ce sunt varecul și aricii-de-mare.

— Da, din filmulețul acela despre ocean. Îți amintești? Varecii sunt algele brune uriașe care cresc pe fundul mării. Aproape la fel de mari ca niște copaci.

— Exact, iar aricii-de-mare arată ca niște mingi de tenis mov, acoperite cu scobitori ascuțite, spuse Annie.

— Scobitorile alea se numesc „spini“, adăugă Jack, la fel ca la porcii-spinoși. Oamenii deschid aricii și mănâncă miezul moale și portocaliu dinăuntru.

— Îmi amintesc, spuse fetița. Și vidrele-de-mare mănâncă arici. Ador vidrele! Știi că ele ajută varecul, pentru că...

— Bine, gata, o întrerupse Jack. Să ne întoarcem la ghicitoare. Deci mergem în Monterey. Țasta e un oraș din California, pe țărmul Oceanului Pacific.

— Super! se bucură Annie. Și când ajungem acolo, trebuie să găsim un marinar și să-i spunem: „Adunăm aricii mov de mare ce trăiesc în pădurile de varec, în larg.“

— Bine... orice-ar însemna asta.

— Hai să mergem! spuse Annie.

— Stai puțin, mai citește o dată ultima parte a mesajului, zise Jack.

Annie reciti ultimele versuri:

*Munciți din greu la slujba voastră,
Dar nu aceasta-i misiunea adevărată.
O prietenie rară e ținta voastră
În această expediție minunată.*

— Simplu! Floare la ureche, spuse Annie zâmbind.

— Floare la ureche?

— Partea cu prietenia, explică fetița. Noi ne împrietenim mereu cu cineva.

— Da, dar de data asta pare mult mai complicat, zise Jack. Ce ne facem cu scufundările? Habar n-avem cum se face! Și mai e și partea aia ciudată, cu „o față cu mâini“.

— Chiau-chiau-chiau!

Pescărușul era cocoțat pe o creangă, chiar lângă fereastra căsuței.

— Ne spune să plecăm, traduse Annie. O să ne dăm seama de toate când ajungem acolo. O să pun dorința.

— Nu, stai puțin, zise Jack.

— Chiau-chiau-chiau!

Pescărușul scotea țipete, de parcă îi gră-
bea să pornească la drum.

— Bine, bine! cedă Jack.

Annie puse degetul pe cuvântul „Monterey“
de pe foaia de hârtie.

— Ne dorim să mergem acolo! spuse ea
cu hotărâre.

Deodată se stârni vântul.
Căsuța începu să se învârtească.
Din ce în ce mai repede.
Apoi totul rămase nemișcat.
Nimic nu se mai clintea.

